

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23), у члану 18. ст. 1. и 4. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 9. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 2.

У члану 19. став 1. реч: „комисије” замењује се речју: „органа”.

Члан 3.

У члану 20. ст. 2. и 5. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 9. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 4.

У члану 21. ст. 3. и 6. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 8. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 9. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 10. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 5.

Назив члана и члан 22. мења се и гласи:

„Орган надлежан за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује главни јавни тужилац непосредно вишег јавног тужилаштва.

О приговору против аката из става 1. овог члана које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност.”.

Члан 6.

У члану 31. тачка 4) после речи: „тужилаштво” додају се запета и речи: „уз сагласност министарства надлежног за правосуђе”.

Члан 7.

У члану 39. ст. 3. и 5. речи: „Високом савету тужилаштва“ замењују се речима: „непосредно вишем главном јавном тужиоцу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Непосредно виши главни јавни тужилац дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако непосредно виши главни јавни тужилац не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор одбијен. О приговору против одлуке из става 1. овог члана коју је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва.”.

Члан 8.

Члан 41. мења се и гласи:

„Члан 41.

Ако Врховном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, док Врховни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца.

Ако главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције главног јавног тужиоца, док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на три године. Исто лице може бити поново постављено за вршиоца функције главног јавног тужиоца. Ако Високи савет тужилаштва не постави вршиоца функције главног јавног тужиоца у року од 30 дана од дана престанка јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца, непосредно виши главни јавни тужилац одређује вршиоца функције главног јавног тужиоца до одлуке Високог савета тужилаштва о постављењу вршиоца функције главног јавног тужиоца, а најдуже на једну годину.

За време вршења функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, јавни тужилац је изједначен у правима и обавезама са Врховним јавним тужиоцем, односно главним јавним тужиоцем.”.

Члан 9.

У члану 62. став 1. реч: „не” брише се.

Члан 10.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно вишег или непосредно нижег степена најдуже на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.

Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.

Јавни тужилац који се упућује у непосредно више јавно тужилаштво или у тужилаштво посебне надлежности мора испуњавати законом предвиђене услове за избор у јавно тужилаштво у које се упућује.

Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва, уз претходно прибављено мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши. Решење мора бити образложено.”.

Члан 11.

У члану 128. тач. 2) и 3) бришу се.

Члан 12.

Даном ступања на снагу овог закона престаје са радом Комисија из члана 22. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23).

Предмете Комисије у којима није донета одлука до дана ступања на снагу овог закона преузимају надлежни органи у складу са чланом 5. овог закона.

Вршилац функције главног јавног тужиоца постављен у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23) наставља да врши функцију главног јавног тужиоца док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже три године од дана ступања на снагу овог закона.

Јавном тужиоцу који је, у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23) привремено упућен у друго јавно тужилаштво или у јавно тужилаштво посебне надлежности, престаје привремено упућивање у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

По истеку рока из става 4. овог члана, јавни тужилац може бити упућен у друго јавно тужилаштво или у јавно тужилаштво посебне надлежности, у складу са чланом 10. овог закона.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.